

**CENTRUM SZKOLENIA POLICJI
W LEGIONOWIE**

Wydział Dowodzenia

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE NR 210

Marcin Mazurek

POLICJA

W SYSTEMIE ANTYTERRORYSTYCZNYM RP

Wybrane zagadnienia problematyki terroryzmu

LEGIONOWO 2021

CENTRUM SZKOLENIA POLICJI W LEGIONOWIE

Wydział Dowodzenia

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE NR 210

Marcin Mazurek

POLICJA

W SYSTEMIE ANTYTERRORYSTYCZNYM RP

Wybrane zagadnienia problematyki terroryzmu

ISBN 978-83-66957-08-4 (print)
ISBN 978-83-66957-09-1 (online)

Wersja elektroniczna publikacji dostępna na stronie:
<http://csp.edu.pl/csp/e-biblioteka/1184,Materialy-Dydaktyczne.html>

Opracowanie redakcyjne: Ewa Kowalska
Korekta: Monika Irzycka
Skład: Kamila Kitajewska

Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
Nakład 52 egz.

Spis treści

Przedmowa	5
1. Terroryzm – charakterystyka zjawiska	7
2. Działania antyterrorystyczne i kontrterrorystyczne	11
3. Służba kontrterrorystyczna	14
4. Metody i formy działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji	16
5. Zagrożenie terrorystyczne w Polsce	25
6. Terroryzm – współpraca służb wobec szczególnych kategorii osób	28
7. Wybrane przestępstwa i incydenty zaistniałe na terytorium RP	30
Zakończenie	34
Bibliografia	35

Przedmowa

„Walka z terroryzmem jest związana pośrednio i bezpośrednio z postawą, jaką wobec niej prezentuje społeczeństwo. Zrozumienie zagrożeń pojawiających się wraz ze zjawiskiem i właściwe pojmowanie tego, czym naprawdę ono jest, daje szansę na skuteczne przeciwstawienie mu się. Koniecznym jest rozsądne podchodzenie do terroryzmu, terrorystów i przede wszystkim do walki z terroryzmem”¹.

Czynniki determinujące powstanie niniejszej pracy wynikają ze zmian prawnych, organizacyjnych oraz technicznych w zakresie funkcjonowania polskiego systemu antyterrorystycznego. Zmiany zaszły również w samej Policji. Polska Policja obecnie składa się z następujących rodzajów służb: kryminalnej, śledczej, spraw wewnętrznych, prewencyjnej, wspomagającej i od kwietnia 2019 r. – służby kontrterrorystycznej².

Z uwagi na obszerność podjętego tematu i samego systemu antyterrorystycznego w pracy poczyniono następujące ograniczenia:

- **przedmiotowe** – charakterystyce poddano zakres obowiązków ustawowych formacji Policji wobec terroryzmu, odstąpiono od problematyki przestępczości i terroryzmu kryminalnego;
- **podmiotowe** – praca w ujęciu szerokim dotyczy formacji Policji (służby kontrterrorystycznej), odstąpiono od charakterystyki współpracy służb i organów administracji rządowej i samorządowej;
- **przestrzenne** – odstąpiono od charakterystyki wymiaru współpracy międzynarodowej, zdarzenia i przykłady zawężono do terytorium RP;
- **czasowe** – przedstawiono stan prawny na wrzesień 2021 r.

Ponadto w niniejszym materiale odstąpiono od:

- szczegółowej charakterystyki systemu antyterrorystycznego RP i jego genezy;
- charakterystyki i zadań poszczególnych podmiotów wchodzących w skład systemu;

¹ T. Białek, *Terroryzm. Manipulacja strachem*, Wydawnictwo Studio EMKA, Warszawa 2005, s. 222.

² Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, z późn. zm.), art. 4 ust. 1.

- charakterystyki działań z zakresu zapobiegania i wykrywania zagrożenia oraz charakterystyki i działalności służb specjalnych;
- charakterystyki problematyki cyberterroryzmu.

Konieczne jest, aby każdy funkcjonariusz Policji potrafił dostrzegać w układzie terytorialnym rejonu służbowego miejsca szczególnie narażone na zagrożenia o charakterze terrorystycznym, np. infrastrukturę krytyczną³, w tym systemy transportowe, duże skupiska ludzi czy siedziby urzędów⁴.

Wartością dodaną w niniejszej pracy, w opinii autora, jest wskazanie czytelnikowi wybranych zagrożeń bezpieczeństwa, do których doszło na terenie RP w minionej dekadzie.

Autor

³ **Infrastruktura krytyczna** – systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, instytucji i przedsiębiorców; obejmuje ona systemy: zaopatrzenia w energię; surowce energetyczne i paliwa; łączności; sieci teleinformatycznych; finansowe; zaopatrzenia w żywność; zaopatrzenia w wodę; ochrony zdrowia; transportowe; ratownicze; zapewniające ciągłość działania administracji publicznej; produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych. Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856, z późn. zm.), art. 3 pkt 2.

⁴ A. Hołub, *Obiekty ataków terrorystycznych*, „Przegląd Policyjny” 2018, nr 4, s. 18.

1.

Terroryzm – charakterystyka zjawiska

Termin *terroryzm* wywodzi się z łacińskiego słowa *terror*, które oznacza strach, przeżenie, trwogę oraz różne aspekty gwałtu i przemocy powodujące uczucie strachu⁵. Próby zdefiniowania tego zjawiska podejmowane są od dziesięcioleci. Definicje terroryzmu kształtują się w trzech kierunkach. Pierwszy kierunek dotyczy stworzenia definicji ogólnej terroryzmu, opartej na wyodrębnionych, wspólnych cechach określonej kategorii czynów, nadających im terrorystyczny charakter⁶. Drugi kierunek prowadzi w stronę podejścia strukturalnego, polegającego na wyodrębnieniu różnych rodzajów terroryzmu i ich opisaniu w postaci definicji cząstkowych⁷. Trzeci kierunek – mieszany, różni się od pozostałych dwóch, ponieważ w definiowaniu skupia się nie na samym terroryzmie, ale w głównej mierze kryminalizuje przestępstwa o charakterze terrorystycznym⁸. Kierunek ten wymaga ustalenia charakterystycznych dla terroryzmu cech w połączeniu ze stwierdzeniem realizacji przez sprawcę określonego typu rodzajowego przestępstwa⁹. Terroryzm według P. Witkowskiego to stosowanie przemocy, gwałtu, okrucieństwa w celu zastraszania kogoś¹⁰. Według B. Hołysta terroryzm, jako zjawisko, nieustannie ewoluuje, jest pojęciem wieloaspektowym, wielopłaszczyznowym, dynamicznym i tym samym jego jednoznaczna definicja jest praktycznie niemożliwa¹¹. W doktrynie pojęciem terroryzm posługuje się wiele ustaw, instrukcji i zarządzeń w gestii służb, służb specjalnych i formacji mundurowych. Prawo polskie nie precyzuje tego pojęcia definicją legalną, jest to zjawisko powszechne również w doktrynach innych państw. Wynika to z braku jednolitej definicji terroryzmu w prawie międzynarodowym¹².

⁵ P. Witkowski, *Pojęcie terroryzmu. Cele i metody działań terrorystycznych*, w: *Ochrona osób i mienia. Vademecum*, red. D. Kowalski, Wydawnictwo Policealnej Szkoły Detektywów i Pracowników Ochrony O'CHIKARA, Lublin 2000, s. 137.

⁶ K. Wiak, *Prawnokarne środki przeciwdziałania terroryzmowi*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2009, s. 40.

⁷ Tamże, s. 41.

⁸ Tamże.

⁹ Tamże.

¹⁰ P. Witkowski, *Pojęcie terroryzmu. Cele i metody działań terrorystycznych*, s. 137.

¹¹ B. Hołyst, *Terroryzm*, t. 1, LexisNexis, Warszawa 2011, s. 52.

¹² K. Bartosz, *Prawne aspekty walki z terroryzmem*, „Security, Economy & Law” 2018, nr 1, s. 33.

Terroryzm najczęściej definiowany jest jako użycie siły, przemocy lub groźby użycia przemocy zmierzającej do uzyskania celów politycznych. Zasadniczo terroryzm jest czynem zaplanowanym, wykalkulowanym, dokonanym z premedytacją¹³. Według *Nowej encyklopedii powszechnej PWN* terroryzm to różnie umotywowane ideologicznie, planowane i zorganizowane działania pojedynczych osób lub grup skutkujące naruszeniem istniejącego porządku prawnego podjęte w celu wymuszenia od władz państw i społeczeństwa określonych zachowań i świadczeń, często naruszające dobra osób postronnych; działania te są realizowane z całą bezwzględnością, za pomocą różnych środków (nacisk psychologiczny, przemoc fizyczna, użycie broni i ładunków wybuchowych), w warunkach specjalnie nadanego im rozgłosu i celowo wytworzonego w społeczeństwie lęku.

Terroryzm uzewnętrznia się w czynach bezprawnych i formach, takich jak:

- uprowadzanie środków komunikacji (statków, pociągów, autobusów, porwania samolotów) wraz z pasażerami w charakterze zakładników;
- akty sabotażu gospodarczego, napady, włamania, żądania okupu (w celu pozyskania środków na własną działalność);
- zamachy na życie (zabójstwa);
- zamachy na zdrowie lub wolność przedstawicieli władz, znanych osób oraz osób podlegających ochronie;
- uprowadzanie i przetrzymywanie w charakterze zakładników osób pochodzących z innych państw niż teren działania terrorystów (np. dziennikarzy, duchownych);
- użycie ładunków wybuchowych, broni automatycznej i rakiet w miejscach publicznych, wywołanie zagrożenia i strachu u ludzi postronnych;
- skażenie materiałami radioaktywnymi lub trującymi terenu, obiektu i środków komunikacji pasażerskiej¹⁴.

Większość działań wiąże się z braniem zakładników. Ma to na celu nasilenie dramatyzmu zdarzenia, zdobycie rozgłosu dla głoszonej idei oraz umocnienie pozycji terrorystów przy pertraktacjach. Powyższe zestawienie definicji encyklopedycznych wskazuje, iż w ujęciu teoretycznym oraz praktycznym zdefiniowanie terroryzmu ustawowo nie mogło mieć miejsca, ponieważ pojęcie to jest bardzo szerokie i wieloaspektowe.

Według B. Hoffmana przy definiowaniu terroryzmu do najczęściej powtarzanych zalicza się 22 różne kategorie słów występujących w 109 rozmaitych definicjach¹⁵.

- stosowanie przemocy i siły występuje w 83,5%;
- aspekt polityczny czynu – 65%;

¹³ B. Hoffman, *Oblicza terroryzmu*, Grupa Wydawnicza Bertelsmann Media, Warszawa 2001, s. 12–13.

¹⁴ *Terroryzm*, w: *Nowa encyklopedia powszechna PWN*, t. 6, Warszawa 1997, s. 370–371.

¹⁵ B. Hoffman, *Oblicza terroryzmu*, s. 38.

- wywoływanie strachu i terroru – 51%;
- groźba jako element zastraszenia – 47%;
- skutki i reakcje psychologiczne – 41,5%;
- pojęcia: ofiara i cel działania – 37,5%;
- celowa, planowana, systematyczna akcja – 32%;
- metody zamachów, strategia i taktyka działania – 30,5%;
- brak humanitaryzmu w działaniu – 30%;
- wymuszenie, zniewolenie, powodowanie uległości – 28%;
- dążenie do osiągnięcia rozgłosu, reklamy – 21,5%;
- przypadkowość, bezosobowość, indyskryminacja – 21%;
- ofiary wśród osób cywilnych, niewalczących, neutralnych – 17,5%;
- zastraszenie swoim działaniem – 17%;
- podkreślenie niewinności ofiar – 15,5%;
- sprawcy działający w zorganizowanej grupie, organizacji ruchu – 14%;
- demonstracja siły przed innymi – 13,5%;
- nieobliczalność, nieprzewidywalność, niespodziewany atak – 9%;
- konspiracyjny charakter działalności – 9%;
- powtarzalny, seryjny lub „reklamowy” charakter przemocy – 7%;
- kryminalny charakter zamachów – 6%;
- żądania stawiane stronom trzecim – 4%.

Nasuwa się wniosek, że terroryzm nie funkcjonuje jako cel sam w sobie, a stanowi jedynie środek do osiągnięcia zamierzeń. Terroryzm i jego źródła dzielą się na poszczególne rodzaje, takie jak¹⁶:

- **terroryzm polityczny** – ma na celu zmianę ekipy rządzącej, zmianę systemu politycznego, wymuszenie wprowadzenia pewnych rozwiązań prawnych bądź oderwanie części terytorium od danego państwa i założenie nowego państwa lub przyłączenie go do już istniejącego;

¹⁶ *Postępowanie podczas zagrożeń terrorystycznych*, <https://www.czystochowa.powiat.pl/kryzys/pdf/zagrozenia/terroryzm.pdf> [dostęp: 1.04.2021 r.].

- **terroryzm religijny** – to jedno z wielkich zagrożeń współczesności; różni się od innych form terroryzmu szczególnym motywem religijnym (zbawieniem, połączeniem z istotą najwyższą, złożeniem ofiary) oraz specyficzną strategią i taktyką działania, a także strukturą wewnętrzną organizacji;
- **terroryzm fundamentalistów islamskich** – wyraz buntu części społeczeństw islamskich przeciwko wszechobecnym zachodnim wartościom i wzorcom; sam akt terroru jest wypełnieniem obowiązku religijnego i obroną przed sekularyzacją ze strony świata zachodniego;
- **terroryzm międzynarodowy** – stosowanie systematycznej przemocy przez państwo lub grupę polityczną przeciwko innemu państwu lub grupie politycznej, sięganie po wszelkie metody i środki – morderstwa, porwania, środki wybuchowe i trujące, stawianie sobie za cel wywołania powszechnego strachu i stanu terroru;
- **terroryzm „jednej sprawy”** – chodzi o wykonanie jednego ściśle określonego zadania.

Ofiara terroryzmu to zarówno ofiara bezpośrednia, jak i pośrednia – ludność cywilna (ofiary przypadkowe), opinia publiczna i władze.

2.

Działania antyterrorystyczne i kontrterrorystyczne

W 2016 r. na poziomie prawno-organizacyjnym dokonano istotnych zmian dotyczących obszaru bezpieczeństwa związanego z przeciwdziałaniem zdarzeniom o charakterze terrorystycznym i reagowaniem na nie. Zmiany zostały wprowadzone ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych¹⁷. W ustawie dokonano **podziału działań na antyterrorystyczne i kontrterrorystyczne** (tabela 1).

Tabela 1. Działania antyterrorystyczne i kontrterrorystyczne.

Działania antyterrorystyczne	Działania kontrterrorystyczne
Działania organów administracji publicznej polegające na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowaniu w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz usuwaniu ich skutków , w tym odtwarzaniu zasobów przeznaczonych do reagowania na nie.	Działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa o charakterze terrorystycznym ¹⁸ , prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub wolności osób lub mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania.

Źródło: opracowanie własne na podstawie ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, art. 2.

Ustawa o działaniach antyterrorystycznych wskazuje podział kompetencyjny między szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego a Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji. Za zapobieganie i przeciwdziałanie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym odpowiada Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który został zobowiązany do zapobiegania i przeciwdziałania terroryzmowi poprzez koordy-

¹⁷ Dz. U. z 2019 r. poz. 796, z późn. zm.

¹⁸ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, z późn. zm.), art. 115 § 20.

nację czynności operacyjno-rozpoznawczych dotyczących zdarzeń o charakterze terrorystycznym podejmowanych przez służby specjalne oraz Policję, Straż Graniczną, Krajową Administrację Skarbową i Żandarmerię Wojskową¹⁹.

Za przygotowanie do przejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz odtwarzanie zasobów przeznaczonych do reagowania na te zdarzenia odpowiada minister właściwy do spraw wewnętrznych²⁰.

Zadaniem Policji jako formacji podległej MSWiA jest realizacja działań kontrterrorystycznych, w tym kierowanie działaniami antyterrorystycznymi na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym. W przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej działaniami kieruje żołnierz Żandarmerii Wojskowej²¹.

Na mocy ustawy o działaniach antyterrorystycznych w art. 23 ust. 4 ustawodawca wprowadził **możliwość specjalnego użycia broni**²², powszechnie definiowanego jako strzał ratunkowy²³. **Jest to** możliwość oddania strzału z założeniem jego śmiertelnego skutku, a także oddanie strzału na rozkaz²⁴. Art. 23 ust. 1 stanowi, że: w ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka lub do uwolnienia zakładnika, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi lub uwolnienie zakładnika w inny sposób nie jest możliwe, dopuszcza się, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych, użycie broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu albo biorącej lub przetrzymującej zakładnika, którego skutkiem może być śmierć lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby, zwane dalej „specjalnym użyciem broni”. Decyzję o dopuszczalności specjalnego użycia broni może podjąć oraz cofnąć kierujący działaniami. Kierujący działaniami niezwłocznie przekazuje decyzję dowódcy grupy kontrterrorystycznej oraz informuje o podjętej decyzji organ wyznaczający kierującego działaniami²⁵. Po otrzymaniu decyzji o dopuszczalności specjalnego użycia broni do-

¹⁹ Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, art. 8.

²⁰ Tamże, art. 3 ust. 2.

²¹ Tamże, art. 18.

²² Specjalne użycie broni może być dokonane przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej lub żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzących w skład grupy wykonującej działania kontrterrorystyczne.

²³ K. Jałoszyński, M. Stępiński, *Artykuł 23 ustawy o działaniach antyterrorystycznych – specjalne użycie broni – w ocenie ekspertów pododdziałów antyterrorystycznych Policji*, „Przegląd Policyjny” 2017, nr 2, s. 5–6.

²⁴ Tamże.

²⁵ Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, art. 23 ust. 5.

wódca grupy kontrterrorystycznej może wydać rozkaz specjalnego użycia broni przez funkcjonariuszy lub żołnierzy grupy kontrterrorystycznej, określając cel i sposób specjalnego użycia broni²⁶.

Ustawa reguluje ponadto takie elementy systemu antyterrorystycznego, jak sprawdzenie zabezpieczeń obiektów przez Policję i Żandarmerię Wojskową, stopnie alarmowe i procedurę ich wprowadzania oraz zakaz organizowania imprez masowych.

Katalog incydentów o charakterze terrorystycznym wskazujący informacje, które powinny być przekazywane przez służby, jest określany w formie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 lipca 2016 r. w sprawie katalogu incydentów o charakterze terrorystycznym²⁷.

²⁶ Tamże, art. 23 ust. 6.

²⁷ Dz. U. z 2017 r. poz. 1517.

3.

Służba kontrterrorystyczna

Służba kontrterrorystyczna została zobowiązana do prowadzenia działań kontrterrorystycznych oraz wspierania działań jednostek organizacyjnych Policji w warunkach szczególnego zagrożenia lub wymagających użycia specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania.

Służba kontrterrorystyczna składa się z:

- **Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA”**, który jest jednostką organizacyjną Policji podległą bezpośrednio Komendantowi Głównemu Policji, a obsługę czynności wspomagających BOA w zakresie organizacyjnym, kadrowym, logistycznym i technicznym zapewnia Komenda Główna Policji;
- **samodzielnych pododdziałów kontrterrorystycznych Policji**, które podlegają bezpośrednio właściwym miejscowo komendantom wojewódzkim lub Komendantowi Stołecznemu Policji; na co dzień mogą one być wykorzystywane do wsparcia działań komend wojewódzkich Policji²⁸.

Rozwiązania przewidziane w ustawie zakładają usprawnienie procedur i zwiększenie zdolności do realizacji działań kontrterrorystycznych. Mianowicie w przypadku wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym działania kontrterrorystyczne są realizowane priorytetowo. Kluczowym elementem zapewniającym skuteczność działań kontrterrorystycznych jest bowiem szybkość reagowania i możliwość zapewnienia adekwatnych sił policyjnych.

W celu ujednolicenia systemu funkcjonowania oraz organizacji samodzielnych pododdziałów kontrterrorystycznych Policji ustawa przypisała BOA kompetencje w zakresie koordynowania, przygotowania i realizacji działań kontrterrorystycznych w Policji, w tym kierowania do działań samodzielnych pododdziałów kontrterrorystycznych Policji. Tym samym BOA prowadzi merytoryczny nadzór nad realizacją działań bojowych i szkoleniowych oraz wykorzystaniem sił i środków samodzielnych pododdziałów kontrterrorystycznych Policji.

²⁸ Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, art. 5c.

Zadaniem BOA jest m.in. przeciwdziałanie terroryzmowi i jego fizyczne zwalczanie oraz organizowanie, koordynowanie i nadzorowanie działań Policji w tym zakresie, w szczególności²⁹:

- prowadzenie działań bojowych oraz rozpoznawczych, zmierzających do likwidowania zamachów terrorystycznych, a także przeciwdziałanie zdarzeniom o takim charakterze, w tym działań o szczególnym stopniu skomplikowania oraz w środowisku narażonym na działanie czynnika chemicznego, biologicznego, promieniowania jonizującego, nuklearnego i materiału wybuchowego;
- prowadzenie działań wymagających użycia specjalistycznych sił i środków lub stosowania specjalnej taktyki działania;
- prowadzenie negocjacji policyjnych;
- wykonywanie zadań wspierających działania ochronne podejmowane wobec osób podlegających ochronie;
- wspieranie działań jednostek organizacyjnych Policji i komórek organizacyjnych KGP w warunkach szczególnego zagrożenia lub wymagających określonych kwalifikacji i umiejętności;
- koordynowanie przygotowań Policji do prowadzenia działań bojowych, minersko--pirotechnicznych i negocjacji policyjnych;
- analizowanie różnych aspektów zwalczania terroryzmu oraz podejmowanie inicjatyw mających wpływ na właściwą realizację zadań Policji w tym zakresie;
- współpraca z krajowymi i zagranicznymi formacjami właściwymi w sprawach przeciwdziałania terroryzmowi i jego zwalczania.

²⁹ Centralny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji „BOA”, <https://policja.pl/pol/boa> [dostęp: 21.07.2021 r].

4.

Metody i formy działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji

Pododdziały kontrterrorystyczne Policji działają na podstawie zarządzenia nr 26 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 kwietnia 2019 r.³⁰

Zarządzenie określa:

- tryb i sposób kierowania do działań pododdziałów kontrterrorystycznych Policji;
- metody i formy działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji;
- dowodzenie działaniami bojowymi oraz sposób prowadzenia działań bojowych i wsparcia działań ratowniczych.

Zarządzenie stanowi również, że wydział IV Zarządu III Centralnego Biura Śledczego Policji może prowadzić działania realizacyjne z wykorzystaniem metod i form określonych w zarządzeniu³¹.

Podstawowe określenia użyte w zarządzeniu³²:

- **pododdział kontrterrorystyczny Policji** – Centralny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji „BOA” oraz samodzielny pododdział kontrterrorystyczny Policji;
- **działania bojowe** – zespół czynności realizowanych jako działanie zespołowe przez uzbrojonych i wyposażonych w specjalistyczny sprzęt policjantów zgodnie z taktyką kontrterrorystyczną, specjalną lub minersko-pirotechniczną;
- **wsparcie działań ratowniczych** – zespół czynności, innych niż działania bojowe, zmierzający do ratowania życia, zdrowia i mienia realizowanych z wykorzystywaniem specjalistycznego wyposażenia przez przeszkolonych policjantów pododdziałów kontrterrorystycznych Policji;
- **działania kontrterrorystyczne** – działania, o których mowa w § 2 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych;

³⁰ Zarządzenie nr 26 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 kwietnia 2019 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji (Dz. Urz. KGP poz. 47, z późn. zm.).

³¹ Tamże, § 1 ust. 2.

³² Tamże, § 2.

- **działania ratunkowe** – rodzaj działań bojowych realizowanych przez uzbrojonych i wyposażonych w specjalistyczny sprzęt policjantów posługujących się taktyką kontrterrorystyczną w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia ludzi;
- **działania realizacyjne** – rodzaj działań bojowych realizowanych przez uzbrojonych i wyposażonych w specjalistyczny sprzęt policjantów posługujących się taktyką specjalną;
- **działania minersko-pirotechniczne** – rodzaj działań bojowych realizowanych przez policjantów komórki minersko-pirotechnicznej Policji lub zespoły torujące, z wykorzystaniem specjalistycznego wyposażenia, posługujących się taktyką minersko-pirotechniczną;
- **rekonesans prewencyjny** – rozpoznanie terenu lub obiektu mające na celu ujawnienie przedmiotów niebezpiecznych realizowane w ramach przygotowania lub prowadzenia działań bojowych;
- **taktyka kontrterrorystyczna** – metoda działania policjantów pododdziału kontrterrorystycznego Policji wynikająca z doświadczenia, umiejętności i uprawnień, zmierzająca do osiągnięcia celu działań kontrterrorystycznych lub ratunkowych;
- **taktyka specjalna** – metoda działania policjantów wynikająca z doświadczenia, umiejętności i uprawnień zmierzająca do osiągnięcia celu działań realizacyjnych;
- **taktyka minersko-pirotechniczna** – metoda działania policjantów komórki minersko-pirotechnicznej Policji lub zespołu torującego oraz policjantów posiadających kwalifikacje do prowadzenia rozpoznania minersko-pirotechnicznego wynikająca z doświadczenia, umiejętności i uprawnień, zmierzająca do osiągnięcia celu działań minersko-pirotechnicznych;
- **dowódca działań bojowych** – policjant pododdziału kontrterrorystycznego Policji dowodzący grupą kontrterrorystyczną, o której mowa w art. 23 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, lub dowodzący podoperacją kontrterrorystyczną określoną w przepisach w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi lub dowodzący innymi działaniami bojowymi na najwyższym szczeblu organizacji tych działań;
- **dowódca** – policjant pododdziału kontrterrorystycznego Policji dowodzący zorganizowanym do działań bojowych związkiem taktycznym, grupą bojową lub zespołem bojowym;
- **dowodzenie działaniami bojowymi** – podejmowanie decyzji i wydawanie na ich podstawie poleceń lub rozkazów, w związku z planowanymi, przygotowywanymi lub prowadzonymi działaniami bojowymi, realizowane na poziomie związku taktycznego, grupy bojowej lub zespołu bojowego w celu realizacji postawionego zadania;

- **związek taktyczny** – siły i środki pododdziału kontrterrorystycznego Policji użyte do realizacji działań bojowych i wsparcia działań ratowniczych; w skład związku taktycznego wchodzi grupy bojowe, zespoły bojowe oraz inne wydzielone siły niezbędne do osiągnięcia celu działań bojowych;
- **grupa bojowa** – grupa składająca się z zespołów bojowych realizujących zadania w ramach związku taktycznego;
- **zespół bojowy** – zespół złożony z co najmniej 2 policjantów dowodzonych przez dowódcę, realizujących postawione zadanie;
- **szturm natychmiastowy** – działania bojowe wynikające z potrzeby niezwłocznej reakcji na zaistniałą sytuację bezpośredniego zagrożenia, oparte na posiadanych możliwościach, umiejętnościach oraz ogólnych zasadach taktyki;
- **szturm planowy** – zaplanowane i przygotowane działanie bojowe przeprowadzone na rozkaz dowódcy działań bojowych, realizowane w oparciu o zatwierdzony plan działań, opracowany na podstawie zebranych informacji;
- **osoba ochraniana** – osoba, wobec której prowadzona jest ochrona przez pododdział kontrterrorystyczny Policji;
- **bezzałogowy statek powietrzny** – bezzałogowy statek latający przeznaczony w szczególności do rozpoznania, zabezpieczenia, monitorowania działań lub przeszukiwania obszarów;
- **pies do działań bojowych** – pies służbowy wykorzystywany do realizacji działań bojowych.

Tryb i sposób kierowania do działań pododdziałów kontrterrorystycznych Policji³³

Dowódca BOA lub jego zastępca podejmuje decyzję o skierowaniu BOA do działań. Niezwłocznie po podjęciu decyzji o skierowaniu BOA do działań, Dowódca BOA lub jego zastępca powiadamia o tym Komendanta Głównego Policji lub upoważnionego zastępcę Komendanta Głównego Policji.

Komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji lub ich upoważniony zastępca, podejmuje decyzję o skierowaniu do działań podległego samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji. Dowódca samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji, jego zastępca lub osoba wyznaczona, w przypadku skierowania pododdziału do działań poza obszar właściwości miejscowej, powiadamia Dowódcę BOA lub jego zastępcę oraz dowódcę właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji. W uzasadnionych przypadkach można odstąpić od powiadomienia właściwego miejscowo dowódcy pododdziału kontrterrorystycznego Policji.

³³ Tamże, § 3–4.

Kierownik jednostki lub komórki organizacyjnej Policji, na rzecz której prowadzone będą działania realizacyjne lub działania, o których mowa w przepisach w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi, występuje z wnioskiem o ich przeprowadzenie do komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji albo do Dowódcy BOA – jeśli działania będzie przeprowadzało BOA.

Dowódca samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji występuje z wnioskiem do Dowódcy BOA o wsparcie działań, w przypadku prowadzenia działań realizacyjnych lub działań, o których mowa w przepisach w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi, wymagających użycia więcej niż jednego pododdziału kontrterrorystycznego Policji.

Dowódca BOA lub jego zastępca koordynuje wykorzystanie sił i środków pododdziałów kontrterrorystycznych Policji w przypadku prowadzenia działań realizacyjnych lub działań, o których mowa w przepisach w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi, wymagających udziału więcej niż jednego pododdziału kontrterrorystycznego Policji oraz występuje z wnioskiem do właściwych komendantów wojewódzkich Policji, Komendanta Stołecznego Policji o skierowanie do działań podległych im samodzielnych pododdziałów kontrterrorystycznych Policji.

Dowódca samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji informuje Dowódcę BOA o planowanych lub podejmowanych działaniach.

Komendant Główny Policji lub upoważniony zastępca Komendanta Głównego Policji podejmuje decyzję o uruchomieniu Centralnego Odvodu Kontrterrorystycznego Komendanta Głównego Policji (zwanego dalej „COK KGP”), gdy realizacja zadań wymaga użycia sił i środków więcej niż jednego pododdziału kontrterrorystycznego Policji realizowanych w ramach działań określonych w przepisach w sprawie metod i form przygotowania realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi lub w przypadku ogłoszenia stopnia alarmowego, określonego w art. 15 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych.

Komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji, Dowódca BOA lub ich upoważniony zastępca może wystąpić z wnioskiem do Komendanta Głównego Policji o uruchomienie COK KGP.

Dowódcą COK KGP jest Dowódca BOA lub jego zastępca. Dowódca COK KGP kieruje do działań pododdziały kontrterrorystyczne Policji oraz koordynuje wykorzystanie ich sił i środków. Dowódca BOA rekomenduje dowódcę podoperacji kontrterrorystycznej powoływanego na podstawie przepisów w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi.

Metody i formy działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji

Pododdziały kontrterrorystyczne Policji prowadzą działania bojowe lub wsparcie działań ratowniczych. Działania bojowe są realizowane jako: działania kontrterrorystyczne, działania ratunkowe, działania realizacyjne i działania minersko-pirotechniczne. Działania minersko-pirotechniczne mogą być prowadzone jako element działań kontrterrorystycznych, ratunkowych, realizacyjnych lub wsparcia działań ratowniczych. Działania ratownicze są realizowane na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej³⁴.

Działania minersko-pirotechniczne polegają w szczególności na lokalizowaniu, rozpoznaniu, neutralizowaniu, usuwaniu, transportowaniu oraz niszczeniu materiałów lub urządzeń wybuchowych wykonanych fabrycznie lub w sposób improwizowany, mogących stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia i mienia, a także bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz na pokonywaniu zamknięć budowlanych i innych przeszkód przy wykorzystaniu materiałów wybuchowych. Działania te realizują policjanci posiadający uprawnienia do samodzielnego prowadzenia działań minersko-pirotechnicznych w Policji przy użyciu dostępnych środków technicznych i ochronnych oraz z możliwością zastosowania technik wysokościowych i prac podwodnych³⁵.

Pododdziały kontrterrorystyczne Policji stosują w szczególności metody prowadzenia działań bojowych³⁶:

- 1) w terenie niezurbanizowanym;
- 2) w terenie zurbanizowanym;
- 3) w terenie górskim;
- 4) z wykorzystaniem technik wysokościowych;
- 5) z wykorzystaniem statków powietrznych, w tym przy użyciu spadochronów;
- 6) na akwenach;
- 7) w środkach komunikacji;
- 8) realizowane przez zespoły bojowe do rozpoznania miejsca prowadzenia działań bojowych;
- 9) realizowane przez posterunki obserwacyjno-strzeleckie;
- 10) realizowane przez grupy wsparcia taktycznego;

³⁴ Tamże, § 5.

³⁵ Tamże, § 6.

³⁶ Tamże, § 7.

- 11) w zakresie ochrony osoby ochranianej lub zapewnienia bezpieczeństwa osoby ochranianej;
- 12) w strefie narażonej na działanie czynnika biologicznego, chemicznego, promieniowania jonizującego lub nuklearnego;
- 13) z wykorzystaniem bezzałogowych statków powietrznych;
- 14) z wykorzystaniem psów do działań bojowych.

Pododdziały kontrterrorystyczne Policji podczas wsparcia działań ratowniczych, mogą wykorzystywać niezbędne do realizacji działań wybrane elementy taktyki działań bojowych.

Pododdziały kontrterrorystyczne Policji realizują zadania w szczególności z użyciem specjalistycznych technik³⁷:

- 1) wysokościowych;
- 2) z wykorzystaniem statków powietrznych;
- 3) z wykorzystaniem sprzętu pływającego;
- 4) z wykorzystaniem środków transportu specjalnego;
- 5) wykorzystywanych do prowadzenia prac podwodnych;
- 6) służących do pokonywania zamknięć i przeszkód budowlanych, w tym z wykorzystaniem materiałów wybuchowych;
- 7) medycyny ratunkowej i medycyny taktycznej;
- 8) spadochronowych;
- 9) z wykorzystaniem bezzałogowych statków powietrznych;
- 10) z wykorzystaniem psów do działań bojowych;
- 11) z wykorzystaniem psów do wyszukiwania zapachów materiałów wybuchowych;
- 12) w terenie górskim, w tym narciarskich;
- 13) do rozpoznania miejsca prowadzenia działań bojowych.

Policjanci pododdziału kontrterrorystycznego prowadzą dokumentację związaną z planowaniem, przygotowaniem i realizowaniem działań bojowych określoną w przepisach w sprawie taktyki działań bojowych oraz taktyki działań minersko-pirotechnicznych³⁸.

³⁷ Tamże, § 8.

³⁸ Tamże, § 9.

Dowodzenie działaniami bojowymi oraz sposób prowadzenia działań bojowych i wsparcia działań ratowniczych

Dowodzenie działaniami bojowymi odbywa się na każdym szczeblu zorganizowania tych działań. Działania bojowe mogą być prowadzone w formie związku taktycznego, grupy bojowej lub zespołu bojowego w zależności od wykonywanego zadania. W ramach działań kontrterrorystycznych, podoperacji kontrterrorystycznej lub innych działań bojowych dopuszcza się podział na:

- 1) związki taktyczne ukierunkowane na realizację celu działań kontrterrorystycznych, podoperacji lub działań bojowych;
- 2) grupy bojowe ukierunkowane na realizację celu związku taktycznego, w skład których wchodzi zespoły bojowe ukierunkowane na realizację celów grup bojowych³⁹.

Dowódca działań bojowych dowodzi działaniami bojowymi na najwyższym szczeblu organizacji tych działań oraz określa organizację dowodzenia wszystkich szczebli, wyznaczając dowódców oraz ich zastępców. Dowódcą może być policjant poddziału kontrterrorystycznego Policji, posiadający doświadczenie w działaniach bojowych. W przypadku braku możliwości dowodzenia przez dowódcę związkiem taktycznym (ZT), grupą bojową (GB) lub zespołem bojowym (ZB) dowodzenie przejmuje zastępca dowódcy albo wyznaczony wcześniej przez jedną z tych osób policjant posiadający doświadczenie w działaniach bojowych⁴⁰.

W celu wsparcia procesu dowodzenia dowódca działań bojowych może powołać sztab dowódcy działań bojowych oraz wyznaczyć jego szefa⁴¹. Zadania dla ZT, GB lub ZB określa każdorazowo dowódca wyższego szczebla dowodzenia. Sposób realizacji zadań przez ZT, GB lub ZB opracowuje ich dowódca, a zatwierdza dowódca wyższego szczebla dowodzenia. ZT, GB lub ZB są zorganizowane w sposób umożliwiający realizację postawionego zadania. Policjant wchodzący w skład ZB posiada przypisaną rolę w zespole oraz specjalistyczne wyposażenie umożliwiające realizację zadania⁴².

Przed rozpoczęciem działań bojowych dowódcy wszystkich szczebli planują sposób realizacji zadań, sporządzając dokumentację planistyczną zgodną z organizacją dowodzenia. Podczas planowania dowódca działań bojowych określa udział, miejsce i zadania do realizacji innych podmiotów zaangażowanych w realizację działań. W działaniach kontrterrorystycznych, działaniach ratunkowych oraz działaniach minersko-pirotechnicznych, w sytuacji niecierpiącej zwłoki, odstępuje się od sporządzania dokumentacji planistycznej. W przypadku odstąpienia od sporządzania dokumentacji planistycznej kierujący działaniami kontrterrorystycznymi, dowódca akcji lub operacji policyjnej za-

³⁹ Tamże, § 10.

⁴⁰ Tamże, § 11.

⁴¹ Tamże, § 12.

⁴² Tamże, § 13.

twierdza plan działań przedstawiony ustnie. W działaniach realizacyjnych plan działań zatwierdza kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub komórki organizacyjnej Policji, na rzecz których realizowane są działania lub policjant przez niego upoważniony⁴³.

W celu przygotowania działań bojowych dowódca działań bojowych wykorzystuje niezbędne siły i środki umożliwiające planowanie, przygotowanie i realizację postawionego zadania. Policjanci pododdziału kontrterrorystycznego Policji podczas realizacji zadań w ramach ZT, GB lub ZB mogą wykorzystywać udostępniony sprzęt i wyposażenie niezbędne do realizacji postawionego zadania⁴⁴.

Działania bojowe są realizowane w ramach szturm natychmiastowego albo szturm planowego, które kończą się w chwili osiągnięcia celu postawionego zadania. W szczególnie uzasadnionych przypadkach decyzję o zakończeniu szturm może podjąć dowódca. W przypadku rozwoju sytuacji taktycznej, wykraczającej poza założenia określone w szturmie planowym, podejmuje się działania na zasadach szturm natychmiastowego. Działania minersko-pirotechniczne prowadzone są na zasadach określonych w przepisach w sprawie taktyki działań bojowych oraz taktyki działań minersko-pirotechnicznych⁴⁵.

Zabezpieczenie medyczne podczas działań bojowych i wsparcia działań ratowniczych realizowanych przez pododdział kontrterrorystyczny Policji zapewnia dowódca akcji lub operacji policyjnej albo zlecający działania, przed przystąpieniem do ich realizacji. Dowódca działań bojowych lub osoba przez niego wyznaczona odpowiada za planowanie zabezpieczenia medycznego podczas działań bojowych⁴⁶. W wyznaczonych miejscach bezpiecznych prowadzi się działania ratownicze przez podmioty ratownictwa medycznego lub jednostki wspomagające system Państwowego Ratownictwa Medycznego, w rozumieniu przepisów ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym⁴⁷.

Ze względu na okoliczności zdarzenia dowódca działań bojowych może określić inne miejsca do prowadzenia działań ratowniczych i ewakuacji przez podmioty ratownictwa medycznego lub jednostki wspomagające system Państwowego Ratownictwa Medycznego. W uzasadnionych przypadkach dowódca działań bojowych, dowódca ZT, GB, ZB lub dowódca zespołu minersko-pirotechnicznego może wnioskować o zwiększenie zabezpieczenia medycznego⁴⁸.

⁴³ Tamże, § 14.

⁴⁴ Tamże, § 15.

⁴⁵ Tamże, § 16.

⁴⁶ Tamże, § 17 ust. 1–3.

⁴⁷ Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, z późn. zm.).

⁴⁸ Zarządzenie nr 26 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 kwietnia 2019 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji, § 17 ust. 4–5.

Pododdziały kontrterrorystyczne Policji mogą wykorzystywać do działań bojowych lub wsparcia działań ratowniczych bezzałogowe statki powietrzne⁴⁹.

W ramach przygotowania lub prowadzenia działań bojowych policjanci pododdziału kontrterrorystycznego Policji mogą prowadzić rekonesans przewencyjny. W przypadku ujawnienia przedmiotu, który może zawierać materiał lub urządzenie wybuchowe, działania prowadzą policjanci właściwej terytorialnie komórki minersko-pirotechnicznej. W przypadku prowadzenia rekonesansu przewencyjnego sporządza się notatkę służbową z przeprowadzonych czynności⁵⁰.

W trakcie działań bojowych pododdziały kontrterrorystyczne Policji mogą wykorzystywać psy służbowe do działań bojowych lub wyszukiwania zapachów materiałów wybuchowych. Decyzję o wykorzystaniu psa służbowego do działań bojowych oraz wyborze taktyki jego wykorzystania podejmuje dowódca działań bojowych w porozumieniu z dowódcą ZB lub GB oraz przewodnikiem psa służbowego. Pies służbowy jako środek przymusu bezpośredniego używany jest w przypadkach i na zasadach określonych w przepisach w sprawie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej⁵¹.

Pododdział kontrterrorystyczny Policji realizuje wsparcie działań ratowniczych na wniosek kierującego działaniami ratowniczymi. W trakcie realizacji wsparcia działań ratowniczych pododdziały kontrterrorystyczne Policji mogą wykorzystywać udostępniony sprzęt należący do podmiotów realizujących działania ratownicze⁵².

⁴⁹ Tamże, § 18.

⁵⁰ Tamże, § 19.

⁵¹ Tamże, § 20.

⁵² Tamże, § 21.

5.

Zagrożenie terrorystyczne w Polsce

Sytuacja Polski na tle innych państw pozostaje dobra, jednak zagrożenie terroryzmem i radykalizmem nie zniknęło i jest wyzwaniem dla służb⁵³. Na podstawie skali i intensywności zjawisk terrorystycznych w Europie w minionej dekadzie można założyć, że zagrożenie terrorystyczne w Polsce jest importowane. Na terenie Polski nie działają żadne rodzime ugrupowania terrorystyczne. Należy jednak pamiętać, że fakt ten nie gwarantuje w pełni bezpieczeństwa i nie oznacza, że Polska jest pozbawiona zagrożenia terroryzmem⁵⁴.

Można wyróżnić następujące **źródła terroryzmu**:

- **źródło wewnętrzne** – sprawcą może być obywatel polski lub osoba stale przebywająca na terytorium RP; osoba ta może być radykalnym wyznawcą islamu, podzielać poglądy nazistowskiej prawicy czy innego ekstremum o charakterze ideologicznym lub politycznym; źródłem środowiska takich osób są ugrupowania o charakterze nacjonalistycznym, lewackim i anarchistycznym; w polskich miastach, szczególnie w Warszawie, przebywają czasowo lub na stałe obywatele państw i przedstawiciele dyplomacji, w których może być wymierzony zamach; w charakter Warszawy wpisują się również placówki dyplomatyczne i konsulaty, a także wizyty oficjeli i delegacji zagranicznych⁵⁵;
- **źródło zewnętrzne (importowane)** – sprawcą może być osoba, która przybyła z kierunku zachodniego lub wschodniego; zagrożenie mogą stanowić np. emigranci z państw północnej Afryki, Syrii i Afganistanu; w grupie tych osób nie można wykluczyć sprawców przybywających do Europy z wyłącznym zamiarem działalności ekstremistycznej, osoby te często posługują się statutem uchodźcy; zagrożenie może występować także ze strony ludności czeczeńskiej, do 2015 r. o ochronę międzyna-

⁵³ Serwis Rzeczypospolitej Polskiej, *Zwalczanie terroryzmu priorytetem służb specjalnych*, <https://www.gov.pl/web/sluzby-specjalne/zwalczanie-terroryzmu-priorytetem-sluzb-specjalnych> [dostęp: 11.06.2021 r.].

⁵⁴ P. Pajorski, *Zagrożenie bezpieczeństwa narodowego RP terroryzmem – zagadnienia wybrane*, „Security Economy Law” 2018, nr 2, s. 106.

⁵⁵ D. Karwacka, *Ocena zagrożeń terrorystycznych i ich wpływ na bezpieczeństwo Polski*, „Rozprawy Społeczne” 2014, t. VIII, nr 1, s. 45.

rodową w Polsce ubiegało się 80 tys Czeczenów⁵⁶; eksperci B. Hołyst i K. Jałoszyński podkreślają, że odizolowane od polskiego społeczeństwa grupy uchodźców kaukaskich, którzy tworzą tutaj swoje środowiska, tworzą dobre warunki do działalności przestępczej i terrorystycznej⁵⁷; podkreślenia wymaga fakt, że rejon Kaukazu to obszar wyznawców radykalnego islamu, spośród których przeważająca część posiada doświadczenie wojenno-wojskowe;

- **źródło z wewnętrznej strefy Schengen** – emigranci i osoby z kolejnych pokoleń emigrantów mogące swobodnie poruszać się w strefie UE; tacy zradykalizowani figuranci są w stanie penetrować kraje i miejsca w nich newralgiczne o obniżonej gotowości reagowania na zamachy; osoby z tego źródła charakteryzują się znajomością języków obcych oraz kultury i wzorców zachowania typowych dla Europejczyków.

Polska może się stać celem zamachów terrorystycznych bez wyraźnego polecenia liderów grup i organizacji terrorystycznych. Mając na uwadze zmienność i formę zamachów, można stwierdzić, iż wybierane są cele samoistne przez indywidualnych sprawców, tzw. samotnych wilków. Uzasadnienie takich zamachów incydentalnych⁵⁸ może wynikać z polskich działań sojuszniczych i koalicyjnych prowadzonych w minioniej dekadzie głównie w Iraku i Afganistanie oraz przynależności Polski do kręgu innych stolic zachodnioeuropejskich wspierających politykę USA⁵⁹. Polska jest w stałym gronie państw zwalczających terroryzm. Dotychczas nie była pierwotnym celem zamachów, natomiast jest krajem tranzytowym w wielu aspektach, również dla terrorystów. Jednak współpraca międzynarodowa dyplomacji, służb specjalnych może doprowadzić do akcji kontrterrorystycznych i hipotetycznie zatrzymania na terytorium RP sprawcy lub siatki terrorystycznej. Wsparcie polskich służb w zakresie udaremnienia zamachów w innych państwach może również determinować akcje odwetowe zarówno na obywatelach RP za granicą, jak i w kraju⁶⁰. Obecność wojsk amerykańskich na terytorium RP również stwarza potencjalne szanse zmaterializowania się tego typu zagrożenia⁶¹.

⁵⁶ W. Witkowski, *Ilu Czeczenów trafiło do Polski?*, <https://demagog.org.pl/wypowiedzi/ilu-czeczenow-trafilo-do-polski> [dostęp: 11.06.2021 r.].

⁵⁷ E. Szafrąńska, *Bezpieczeństwo państwa w kontekście zagrożeń terrorystycznych*, w: *Wojna z terroryzmem w XXI wieku*, red. B. Hołyst, K. Jałoszyński, A. Letkiewicz, WSPol, Szczecino 2009, s. 155–162.

⁵⁸ R. Machnikowski, *Polska jako potencjalny cel ataku terrorystycznego*, w: *Katastrofy naturalne i cywilizacyjne – zagrożenia cywilizacyjne początku XXI wieku*, red. M. Żuber, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych im. gen. T. Kościuszki, Wrocław 2007, s. 34.

⁵⁹ Tamże, s. 138.

⁶⁰ R.A. Kosta, *Terroryzm jako zagrożenie dla bezpieczeństwa cywilizacji zachodniej w XXI wieku*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2007.

⁶¹ Tamże, s. 48.

Miejsce siatek i organizacji terrorystycznych przejmują autonomiczne komórki czy też jednostki – samotne wilki⁶². Ich działalność jest trudna, a często niemożliwa do wykrycia. Współczesne wyzwanie wobec terroryzmu sprowadza się do budowy i wzrostu świadomości społeczeństwa, że terroryzm międzynarodowy ewoluuje i staje się zagrożeniem rodzimym, a nie tylko importowanym. Sprawcy są coraz częściej rodowitymi obywatelami poszczególnych państw europejskich określanymi często emigrantami w drugim lub trzecim pokoleniu.

⁶² J. Burke, *The myth of the 'lone wolf' terrorist*, <https://www.theguardian.com/news/2017/mar/30/myth-lone-wolf-terrorist> [dostęp: 20.02.2020 r.].

6.

Terroryzm – współpraca służb wobec szczególnych kategorii osób

Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, tj. Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Agencję Wywiadu, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne⁶³, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Straż Marszałkowską, Służbę Ochrony Państwa, Państwową Straż Pożarną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Krajową Administrację Skarbową, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, które mogą mieć z nimi związek⁶⁴.

W celu realizacji wyznaczonych zadań szczególnym zainteresowaniem objęto cztery kategorie osób⁶⁵:

- 1) osoby podejmujące działalność na rzecz organizacji terrorystycznych lub organizacji związanych z działalnością terrorystyczną lub członków tych organizacji;
- 2) osoby poszukiwane prowadzące działalność terrorystyczną lub podejrzewane o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym, wobec których w Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane zarządzenie o zatrzymaniu, poszukiwaniu lub postanowienie o poszukiwaniu listem gończym, a także poszukiwane na podstawie europejskiego nakazu aresztowania;
- 3) osoby, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą prowadzić działania zmierzające do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym osoby stanowiące zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;
- 4) uczestnicy szkoleń terrorystycznych lub podejmujący podróż w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

⁶³ Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27, z późn. zm.), art. 11.

⁶⁴ Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, art. 5 ust. 1.

⁶⁵ Tamże, art. 6 ust. 1.

Funkcjonariusze ABW, Policji i Straży Granicznej są uprawnieni do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy lub nieinwazyjnego pobierania materiału biologicznego w celu oznaczenia profilu DNA osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy⁶⁶:

- 1) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby lub
- 2) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub
- 5) osoba mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym.

Organ, który pobrał obraz linii papilarnych lub utrwalił wizerunek twarzy, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji⁶⁷:

- 1) obraz linii papilarnych lub wizerunku twarzy;
- 2) dane osobowe osoby, której pobrano obraz linii papilarnych lub utrwalono wizerunek;
- 3) informację o podstawie prawnej pobrania obrazu linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

⁶⁶ Tamże, art. 10 ust. 1.

⁶⁷ Tamże, art. 10 ust. 2.

7.

Wybrane przestępstwa i incydenty zaistniałe na terytorium RP

WYBRANE PRZESTĘPSTWA

Sprawa Brunona Kwietnia⁶⁸

Brunon Kwiecień był doktorem nauk chemicznych, pracownikiem uczelni wyższej. Udzielał się na forach internetowych, gdzie oskarżał polityków o rozkradanie majątku narodowego i zawłaszczanie mediów, przekonywał, że zamachy z 11 września 2001 r. to działania wielkiej finansjery, a fluor w paście do zębów służy ogłupianiu narodu. Na początku listopada 2012 r. wstąpił do Narodowego Odrodzenia Polski. Kwiecień rozwieszał na uczelni kartki z ogłoszeniami o wykładach z „wysadzania mostów, budynków, torów kolejowych itp.”, na których oprócz zagadnień techniczno-chemicznych prezentował swoje kontrowersyjne poglądy. Jako pracownik naukowy miał dostęp do laboratorium, a także kontakt ze studentami, których przekonywał o słuszności dokonania ataku. W 2012 r. zawiązała się grupa, która miała przygotować zamach na najwyższe władze RP. Kwiecień został zatrzymany w listopadzie 2012 r. i oskarżony o przygotowywanie w okresie od lipca do listopada 2012 r. zamachu, który miał zostać dokonany podczas posiedzenia Sejmu RP z udziałem rządu i Prezydenta RP. Zamach miał zostać przeprowadzony przy użyciu zmodyfikowanego transportera opancerzonego typu SKOT, w którym byłyby umieszczone 4 tony materiałów wybuchowych na bazie saletry. Proces Kwietnia rozpoczął się 28 stycznia 2014 r., a 21 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał wyrok skazujący go na karę 13 lat pozbawienia wolności. W mowie końcowej prokurator podnosił, że „plan Brunona Kwietnia był realny i możliwy do przeprowadzenia” oraz że oskarżony „dysponował niezbędną wiedzą, możliwościami i urządzeniami, dokonał niezbędnych ustaleń i przygotowań”. Sędzia w ustnym uzasadnieniu wyroku powiedział, że: „po analizie zgromadzonego materiału sąd z całą stanowczością stwierdza, że oskarżony dopuścił się popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Nie ma dowodu, że Brunon Kwiecień był namawiany, nakłaniany, prowokowany do zamachu na Sejm. Nie ma dowodu, że ktoś groził

⁶⁸ Polskie Towarzystwo Bezpieczeństwa Narodowego, *Zagrożenia o charakterze terrorystycznym a system antyterrorystyczny w RP*, Raport PTBN, t. 1, 2020, s. 5.

oskarżonemu lub jego rodzinie, by nakłonić go do zamachu na Sejm. Nie ma dowodu, że chciał się wycofać”. W wyniku apelacji sąd 19 kwietnia 2017 r. wydał wyrok, w którym zmniejszył karę bezwzględną pozbawienia wolności do 9 lat. Kwiecień zmarł 6 sierpnia 2019 r. podczas pobytu w zakładzie karnym.

Sprawa Wojciecha K.⁶⁹

W czerwcu 2016 r. został zatrzymany 57-letni Wojciech K., kominiarz spod Olsztyna, były żołnierz zawodowy, na którego posesji znaleziono arsenał broni, 5 kg materiałów wybuchowych i 24 tys. sztuk amunicji. Prokuratura Okręgowa w Olsztynie oskarżyła go, że w latach 2014–2017 miał podejmować „przygotowania do zamachu na konstytucyjne organy Rzeczypospolitej Polskiej”. Tego samego dnia został zatrzymany pod zarzutem o charakterze terrorystycznym także 45-letni Krzysztof G., który posiadał w domu broń krótką i maszynową, a także kilka tysięcy sztuk amunicji. W związku ze sprawą zatrzymano również dwóch innych mężczyzn, którym postawiono zarzuty nielegalnego posiadania broni. Artur Ć. i Jan Sz. zostali wypuszczeni z aresztu i otrzymali policyjny dozór.

Wojciech K. 20 września 2018 r. został skazany łącznie na 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sprawa Sinana A.H.⁷⁰

W lipcu 2016 r. w związku z sygnałem o możliwym zagrożeniu przebiegu Światowych Dni Młodzieży, ABW zatrzymała w Łodzi 48-letniego obywatela Iraku, Sinana A.H. Postawiono mu zarzut posiadania bez zezwolenia substancji wybuchowych, w jego bagażu znaleziono śladowe ilości materiałów wybuchowych: pentrytu i trotylu. Irakijczyk został wydalony z RP w maju 2017 r. na mocy nowych przepisów wprowadzonych ustawą z 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych. W decyzji MSWiA zapisano niemożność wjazdu Sinana A.H. do Polski i państw Schengen na 5 lat.

Przygotowywanie do ataku na meczet na warszawskiej Ochocie⁷¹

W listopadzie 2019 r. w Warszawie i Szczecinie dokonano zatrzymania dwóch osób podejrzewanych o przygotowywanie ataków z użyciem materiałów wybuchowych. W domu jednorodzinnym w warszawskiej dzielnicy Włochy funkcjonariusze ABW zabezpieczyli substancje i środki chemiczne niezbędne do produkcji materiałów wybuchowych, broń palną, elementy konstrukcyjne służące do przerabiania broni, amunicję oraz osiem fiolek z silnie toksycznymi substancjami chemicznymi, a także ponad 170 książek dotyczących wytwarzania materiałów wybuchowych. Grupa przygoto-

⁶⁹ Tamże, s. 6.

⁷⁰ Tamże, s. 7.

⁷¹ Tamże.

wywała się do ataku na meczet na warszawskiej Ochocie, wzorując się na ataku Brentona Tarranta, który w 2019 r. w meczetach w Christchurch w Nowej Zelandii zabił 51 muzułmanów.

Przygotowanie ataku w galerii handlowej w Puławach⁷²

W grudniu 2019 r. został zatrzymany Maksym S., obywatel Ukrainy mieszkający od dwóch miesięcy w Polsce. Niedługo wcześniej przeszedł na islam, przyjmując imię Muhammad (Muhamat), uległ radykalizacji i nawiązał kontakty z przebywającymi w Polsce muzułmanami z Tadżykistanu i Federacji Rosyjskiej. Według służb specjalnych mężczyzna od 1 października 2019 r. przygotowywał atak z wykorzystaniem samochodu-pułapki, ładunków wybuchowych albo broni palnej, którego celem miała być galeria handlowa w Puławach.

Zamach na autobus miejski we Wrocławiu⁷³

19 maja 2016 r. o godzinie 5:57 mężczyzna zadzwonił na numer alarmowy 112 i poinformował, że we Wrocławiu podłożono cztery bomby, za ich rozbrojenie zażądał 120 kg złota. Zagroził, że w przeciwnym razie „zrobi z Wrocławia drugą Brukselę”. Zanim służby policyjne zdołały ustalić i zatrzymać sprawcę, ok. godziny 13:30 tego samego dnia zakapturzony mężczyzna pozostawił we wrocławskim autobusie IED. Domowej roboty bombę wyniósł z autobusu kierowca, a detonacja nastąpiła na zewnątrz. Nikt nie zginął, ranna została przechodząca osoba. Napastnik zbudował IED na bazie garnka ciśnieniowego, tzw. szybkaru (wypełnionego śrubami i nakrętkami, które w momencie detonacji działają jak pociski mające na celu zmaksymalizowanie strat). Ten typ urządzenia został użyty w zamachach podczas maratonu bostońskiego (2013 r.) i jest relatywnie łatwą do wykonania domową bombą. 22-letni napastnik, Paweł R., przyznał się do skonstruowania i podłożenia bomby, ale nie do zamiaru czy próby zabicia pasażerów. W listopadzie 2017 r. Paweł R. został skazany na 20 lat więzienia (15 lat za przestępstwo o charakterze terrorystycznym i 5 lat za próbę wyłudzenia złota w zamian za odstąpienie od zamachu). W kwietniu 2018 r. sąd apelacyjny złagodził karę do 15 lat więzienia.

⁷² Tamże.

⁷³ Tamże.

WYBRANE INCYDENTY

Próba ataku na parkingu policyjnym przy komisariacie Warszawa-Włochy⁷⁴

W nocy z 22 na 23 maja 2016 r. trzech ubrani na czarno i zamaskowani napastnicy przyjechali na ul. 17 Stycznia, gdzie znajduje się komisariat Warszawa-Włochy. Weszli na ogólnodostępny parking dla aut policyjnych i wsunęli pod dwa radiowozy tekturowe pudełka po pizzy, w których były butelki z benzyną. Nie zdążyli ich jednak podpalić, ponieważ zostali zatrzymani przez policję, która dowiedziała się wcześniej o planowanym ataku. Zatrzymani Tadeusz K., Oskar K. i Michał B. działali w kolektywie Radykalne Ogródki Działkowe, który jest polskim oddziałem międzynarodowego ruchu Reclaim the Fields (z ang. odzyskaj pola). Jego członkowie walczą, by ziemia nie była zawłaszczana przez globalne korporacje, ale służyła lokalnej społeczności. Policja informowała, że akcja była „próbą zamachu na jednostkę Policji”, media okrzyknęły to wydarzenie „próbą zamachu terrorystycznego”, a sprawców terrorystami. Sprawcy zdarzenia zostali zatrzymani na 4 miesiące. Początkowo oskarżonym groziło do 8 lat więzienia za próbę przeprowadzenia zamachu terrorystycznego. Po zbadaniu sprawy przez biegłego okazało się, że butelki z benzyną mogły doprowadzić do spalenia radiowozów, ale nie mogły wywołać eksplozji. Dlatego zmieniono zarzut ze „sprowadzenia zagrożenia eksplozją materiałów łatwopalnych” i „posiadania materiałów wybuchowych” na „usiłowanie zniszczenia mienia poprzez podpalenie” (za co groziła kara do 5 lat więzienia). W lipcu 2017 r. oskarżeni usłyszeli wyroki: 3 miesiące pozbawienia wolności, 12 miesięcy prac społecznych, 300 zł grzywny i konieczność opłacenia kosztów sądowych. Akcja ROD jest najpoważniejszym atakiem dokonany przez środowisko anarchistyczne w ostatnich latach. Choć wśród polskich anarchistów można dostrzec zainteresowanie terrorystycznym nurtem tzw. insurekcjonizmu, wymienione tu ataki mają na razie charakter wandalizmu lub celowego niszczenia mienia.

Incydent podczas Parady Równości w Lublinie⁷⁵

W czasie Parady Równości we wrześniu 2019 r. w Lublinie policja zatrzymała 27-letniego Arkadiusza S. i jego żonę 21-letnią Karolinę S., którzy wniesli na kontrmanifestację domowej roboty ładunki wybuchowe, skonstruowane za pomocą ogólnodostępnych artykułów – opakowań z gazem do zapalniczek oraz petard hukowych, owiniętych taśmą klejącą i kawałkiem drutu miedzianego. Oskarżeni nie ukrywali swoich radykalnych poglądów, zeznali również, że „chcieli narobić hałasu”. W lutym 2020 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód skazał małżonków na rok więzienia za przygotowanie i posiadanie ładunków wybuchowych.

⁷⁴ Tamże, s. 9.

⁷⁵ Tamże.

Zakończenie

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej⁷⁶ nakłada na władze państwowe obowiązki rangi zasadniczej, wśród których kluczowe miejsce zajmuje zawarty w art. 5 obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa obywateli. Powoduje to konieczność wyposażenia służb, straży, inspekcji oraz Sił Zbrojnych RP w uprawnienia dające możliwość skutecznego zagwarantowania bezpieczeństwa, w tym ochrony od zagrożeń terrorystycznych. Policja jest podmiotem uprawnionym i najszybciej reagującym na zagrożenie, natomiast zapewnienie bezpieczeństwa jest procesem wymagającym zmian prawnych, proceduralnych i organizacyjnych. Istota zagrożeń ewoluuje, a to sprawia, że ewoluować powinny środki, jakimi dysponuje państwo, aby przeciwdziałać tym zagrożeniom oraz reagować adekwatnie.

Wykaz rozwiązań *stricte* policyjnych na rzecz obecnego systemu alarmów i procedur reagowania został przedstawiony w skrypcie pt. *Policja w systemie antyterrorystycznym RP – wybrane zagadnienia w ujęciu proceduralnym*.

⁷⁶ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

Bibliografia

Literatura

- Bartosz K., *Prawne aspekty walki z terroryzmem*, „Security, Economy & Law” 2018, nr 1.
- Białek T., *Terroryzm. Manipulacja strachem*, Wydawnictwo Studio EMKA, Warszawa 2005.
- Hall H., *Introduction: Psychological Study of Terrorism*, w: *Terrorism: Strategies for Intervention*, red. H. Hall, Binghamton 2002.
- Hoffman B., *Oblicza terroryzmu*, Grupa Wydawnicza Bertelsmann Media, Warszawa 2001.
- Hołub A., *Obiekty ataków terrorystycznych*, „Przegląd Policyjny” 2018, nr 4.
- Hołyst B., *Terroryzm*, t. 1, LexisNexis, Warszawa 2011.
- Jałoszyński K., Stępiński M., *Artykuł 23 ustawy o działaniach antyterrorystycznych – specjalne użycie broni – w ocenie ekspertów pododdziałów antyterrorystycznych Policji*, „Przegląd Policyjny” 2017, nr 2.
- Karwacka D., *Ocena zagrożeń terrorystycznych i ich wpływ na bezpieczeństwo Polski*, „Rozprawy Społeczne” 2014, t. VIII, nr 1.
- Kosta R.A., *Terroryzm jako zagrożenie dla bezpieczeństwa cywilizacji zachodniej w XXI wieku*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2007.
- Machnikowski R., *Polska jako potencjalny cel ataku terrorystycznego*, w: *Katastrofy naturalne i cywilizacyjne – zagrożenia cywilizacyjne początku XXI wieku*, red. M. Żuber, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych im. gen. T. Kościuszki, Wrocław 2007.
- Pajorski P., *Zagrożenie bezpieczeństwa narodowego RP terroryzmem – zagadnienia wybrane*, „Security Economy Law” 2018, nr 2.
- Polskie Towarzystwo Bezpieczeństwa Narodowego, *Zagrożenia o charakterze terrorystycznym a system antyterrorystyczny w RP*, Raport PTBN, t. 1, 2020.
- Szafrańska E., *Bezpieczeństwo państwa w kontekście zagrożeń terrorystycznych*, w: *Wojna z terroryzmem w XXI wieku*, red. B. Hołyst, K. Jałoszyński, A. Letkiewicz, WSPol, Szczecino 2009.

Wiak K., *Prawnokarne środki przeciwdziałania terroryzmowi*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2009.

Witkowski P., *Pojęcie terroryzmu. Cele i metody działań terrorystycznych*, w: *Ochrona osób i mienia. Vademecum*, red. D. Kowalski, wydawnictwo Policealnej Szkoły Detektywów i Pracowników Ochrony O'CHIKARA, Lublin 2000.

Akty prawne

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 796, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, z późn. zm.).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 lipca 2016 r. w sprawie katalogu incydentów o charakterze terrorystycznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1517).

Zarządzenie nr 26 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 kwietnia 2019 r. w sprawie metod i form działania pododdziałów kontrterrorystycznych Policji (Dz. Urz. KGP poz. 47, z późn. zm.).

Netografia

Burke J., *The myth of the 'lone wolf' terrorist*, <https://www.theguardian.com/news/2017/mar/30/myth-lone-wolf-terrorist>.

Postępowanie podczas zagrożeń terrorystycznych, <https://www.czystochowa.powiat.pl/kryzys/pdf/zagrozenia/terroryzm.pdf>.

Serwis Rzeczypospolitej Polskiej, *Zwalczanie terroryzmu priorytetem służb specjalnych*, <https://www.gov.pl/web/sluzby-specjalne/zwalczanie-terroryzmu-priorytetem-sluzb-specjalnych>.

Witkowski W., *Ilu Czeczenów trafiło do Polski?*, <https://demagog.org.pl/wypowiedzi/ilu-czeczenow-trafilo-do-polski/>.

WYKAZ TYTUŁÓW WYDAWANYCH W SERII „MATERIAŁY DYDAKTYCZNE”

2009 r.

1. **M. Pilaciński**, *Materiały szkoleniowe dotyczące podstaw wiedzy z zakresu technologii oświetleniowej*
2. **ZTO CSP**, *Skrypt dla słuchaczy kursu specjalistycznego dla policjantów służby kryminalnej w komórkach techniki operacyjnej z zakresu prowadzenia obserwacji pieszej (poufne)*
3. **M. Pokrzywa**, *Wybrane aspekty prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach o uprowadzenie małoletniego określonych w art. 211 k.k.*
4. **T. Maczuga**, *Taktyka i techniki interwencji. Zestaw zadań dla słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego*
5. **A. Grygutis, P. Sobiech, A. Wilisowski**, *Prowadzenie działań pościgowych przez Policję (SP w Katowicach)*
6. **P. Sielecki, P. Sobiech, D. Pluta**, *Broń palna (SP w Katowicach)*
7. **S. Liszkiewicz**, *Przeszukanie i czynności zbliżone do przeszukania*

2010 r.

8. **P. Górnik, J. Kaleta**, *Postępowanie mandatowe za wykroczenia skarbowe (SP w Katowicach)*
9. **J. Sterczewski, K. Fojcik**, *Strzelba gładkolufowa SDASS Imperator kal. 12/76 – wyd. II (SP w Katowicach)*
10. **S. Korecki**, *Postępowanie w sprawach nieletnich – cz. II (SP w Katowicach)*
11. **R. Maj, J. Zając**, *Zasady wypełniania meldunku informacyjnego*
12. **M. Bondel**, *Ogumienie. Podstawowe zagadnienia*
13. **H. Purzyńska**, *Sprawdzanie osób, pojazdów, dokumentów, rzeczy w KSIP. Ćwiczenia dla słuchaczy*
14. **A. Lazur (red.)**, *Kazusy z prawa karnego materialnego. Suplement – rozwiązania kasusów*
15. **W. Radecki, M. Śrubka**, *Przyjęcie informacji o przestępstwie i przesłuchanie świadka*
16. **D. Boruszewski, R. Kobryś**, *Kontrola transportu drogowego. Pojazdy nienormatywne – szczegółowe regulacje prawne (stan prawny na 31.01.2010 r.)*
17. **J. Misiak**, *Wykonywanie poleceń uprawnionych organów oraz udzielanie pomocy i asysty*
18. **W. Łabuz**, *Przeszukanie osoby, pomieszczeń i rzeczy*
19. **R. Maj, J. Zając (red.)**, *Poszukiwanie osób i rzeczy oraz ujawnienia sprawców przestępstw w ramach wybranych czynności operacyjno-rozpoznawczych i administracyjno-porządkowych*
20. **D. Baj, T. Fęcki, T. Grochowski, W. Halicki**, *Część szczególna prawa karnego materialnego i prawa wykroczeń*
21. **R. Kobryś, A. Sałkowska**, *Zatrzymanie pojazdu do kontroli. Zakres podstawowy*
22. **P. Górnik**, *Podstawy prawne funkcjonowania oraz zadania straży gminnych (SP w Katowicach)*
23. **W. Jasińska, V. Grudzień**, *Postępowanie nakazowe a wnioski oskarżyciela o skazanie bez przeprowadzania rozprawy (SP w Katowicach)*
24. **A. Lazur**, *Przepisy karne wybranych ustaw szczególnych*
25. **J. Wróbel, A. Chechelski**, *Współdziałanie Policji z wybranymi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i porządek publiczny (SP w Katowicach)*
26. **T. Stechnij, P. Wąsiel**, *Szkolenie strzeleckie – zbiór podstawowych materiałów pomocniczych dla słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego (SP w Katowicach)*
27. **M. Szlauer**, *Zjawisko przemocy domowej wobec kobiet (SP w Katowicach)*
28. **A. Kłosek, J. Wróbel**, *Obowiązki policjanta pełniącego służbę w PDOZ (SP w Katowicach)*
29. **A. Kłosek, W. Kreihs**, *Udzielanie informacji środkom masowego przekazu (SP w Katowicach)*

30. **T. Sibiela**, *Sprawdzenie i weryfikacja numeru identyfikacyjnego pojazdu podczas kontroli drogowej* (SP w Katowicach)
31. **A. Cichy, T. Mreńca**, *Prawne aspekty bezpieczeństwa w sieci internetowej (wybrane zagrożenia)*. (SP w Katowicach)
32. **K. Bodzioch, D. Poważa**, *Postawy, stereotypy, wiedza i doświadczenie policjantów dzielnicowych na temat ofiar przemocy domowej na podstawie badań własnych* (SP w Katowicach)
33. **T. Maczuga, M. Milewski, W. Brzozowski**, *Wybrane elementy taktyki zatrzymania osób w pomieszczeniach*
34. **E. Ciborowska, T. Fęcki, E. Jakimiuk, D. Korolczuk**, *Część ogólna prawa karnego materialnego i prawa wykroczeń oraz elementy wstępu do prawoznawstwa*
35. **A. Dubińska-Donder, R. Idzikowski, M. Lis-Walewska**, *Wykonywanie czynności w sprawach o wykroczenia*

2011 r.

36. **R. Maj, J. Zając**, *Przestępstwa komputerowe*
37. **L. Dyduch**, *Policja a straż gminna (miejska) – realizacja uprawnień oraz stosowanie przez strażników gminnych (miejskich) środków przymusu bezpośredniego i broni palnej bojowej*
38. **R. Kobryś, R. Kuchar**, *Zasady ogólne stosowania urządzeń organizacji i bezpieczeństwa ruchu drogowego. Wyciąg z przepisów*
39. **M. Bogusz, I. Bogusz**, *Oględziny miejsca zdarzenia złożone pod względem organizacyjnym*
40. **A. Dyrda**, *Kontrola operacyjna. Wyciąg z aktów prawnych*
41. **T. Maczuga**, *Taktyka i techniki interwencji – zbiór materiałów szkoleniowych policji francuskiej*
42. **B. Kiliszek, W. Woźny**, *Rola i zadania dowódcy nieetatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego na miejscu zdarzenia (poufne)*
43. **D. Szymanik**, *Badania techniczne pojazdów*
44. **L. Dyduch**, *Przygotowanie i dyslokacja służby patrolowej*
45. **R. Doliński, A. Gierak, J. Orłowski**, *Fotoradary*
46. **L. Dyduch**, *Wybrane przepisy prawne regulujące pracę spottersa*
47. **R. Socha, B. Kaczmarczyk**, *Wyspecjalizowane instytucje realizujące zadania na rzecz bezpieczeństwa. Cz. I – Formacje uzbrojone właściwe w sprawach bezpieczeństwa publicznego*
48. **G. Perz**, *Zasady zachowania się policjantów*
49. **R. Maj, J. Zając**, *Zasady wypełniania meldunku informacyjnego. Wydanie zaktualizowane i uzupełnione*
50. **J. Misiak**, *Przestępstwo a wykroczenie. Analiza porównawcza*
51. **Ł. Długolecki**, *Nowoczesne systemy nawigacyjne wykorzystywane w służbie patrolowej na wodach*
52. **J. Przasnyski, R. Rozenek**, *Bezpieczeństwo i zagrożenia podczas pokonywania zakrętów na drodze*
53. **K. Bakalarczyk-Burakowska, P. Haraś, R. Lewandowski**, *Ustalenie sprawców przestępstw popełnianych za pośrednictwem Internetu*
54. **M. Wziątek, A. Przybylik**, *Tresura psów służbowych. Ćwiczenia obrończe*
55. **W. Różycki**, *Podstawowe zabiegi resuscytacji wobec tonących*
56. **K. Bakalarczyk-Burakowska, P. Haraś, R. Lewandowski**, *Cyberprzemoc*
57. **M. Król**, *Konwoje i doprowadzenia osób*
58. **K. Szczerbaty, K. Mikosza, T. Midro**, *Chemiczne środki obezwładniające stosowane przez polską Policję. Część I*
59. **G. Wiorowski, K. Lubryczyński**, *Tresura psów służbowych. Tropienie śladów ludzkich*
60. **L. Dyduch**, *Taktyka interwencji policyjnych wobec wybranych kategorii osób*

2012 r.

61. **A. Walasek**, *Tresura psów służbowych. Postuśzerstwo ogólne*
62. **K. Bakalarczyk-Burakowska, P. Haraś, R. Lewandowski**, *Praktyczne wykorzystanie Systemu Poszukiwawczego Policji*
63. **Ł. Szwejkowski**, *Przestępstwa z nienawiści. Wybrane zagadnienia*
64. **Z. Mikulski**, *Motocyklowa asysta honorowa*

65. **A. Cholewski**, *Sposoby sprawdzania obiektów pod względem bezpieczeństwa minersko-pirotechnicznego*
66. **G. Leśniak, J. Kuźmiński, A. Wiśniewski**, *Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej w kontekście działań interwencyjnych funkcjonariuszy Policji*
67. **I. Kordas**, *Praktyczne aspekty pracy operacyjnej Policji. Tabele pomocnicze i założenia do ćwiczeń*
68. **A. Przekaziński, R. Szczech**, *Czas pracy kierowców*
69. **K. Bakalarczyk-Burakowska, P. Haraś, R. Lewandowski**, *Kazusy dotyczące zagadnień informatycznych*
70. **G. Perz, L. Dyduch**, *Wybrane akty prawne do realizacji zajęć dydaktycznych z zakresu prewencji na szkoleniu zawodowym podstawowym*
71. **D. Golicki, H. Kowalik**, *Budowa i działanie broni palnej krótkiej. Pytania i odpowiedzi*
72. **M. Prokopczyk, R. Ośka, M. Hańczuk**, *Tresura psów służbowych. Wyszukiwanie zapachów materiałów wybuchowych*
73. **M. Zbrzeźny, P. Mroczkowski, M. Bocian**, *Bezpieczeństwo podczas hamowania awaryjnego*
74. **M. Zbrzeźny, P. Mroczkowski, M. Bocian**, *Pozycja kierującego za kierownicą*
75. **D. Baj, D. Bober**, *Kary i środki karne na gruncie Kodeksu karnego i Kodeksu wykroczeń*
76. **D. Cyma-Końska**, *Interwencja policyjna wobec przemocy w rodzinie*
77. **K. Szczербaty, K. Mikosza, T. Midro**, *Chemiczne środki obezwładniające stosowane przez polską Policję. Część II*
78. **D. Chodziński**, *Pranie pieniędzy jako jedna z form działania zorganizowanych grup przestępczych*
79. **A. Rybicka-Nowek**, *Wybrane zagadnienia z zakresu praw człowieka. Poradnik dla nauczyciela policyjnego*
80. **J. Konieczny, B. Hajdacki**, *Pistolety maszynowe wykorzystywane w Policji*
81. **A. Walasek**, *Tresura psów służbowych. Psy do wyszukiwania zapachów narkotyków*
82. **S. Ronowicz, I. Bogusz, D. Śledziwski, W. Weremko**, *Podstawowe wiadomości z fotografii kryminalistycznej*

2013 r.

83. **M. Pilaciński, R. Szczech, D. Szymanik**, *Układy kierownicze pojazdów*
84. **I. Bogusz, M. Bogusz**, *Technika kryminalistyczna – ślady biologiczne*
85. **D. Bober, D. Baj**, *Odpowiedzialność dyscyplinarna policjanta*
86. **R. Kobryś**, *Potrącenie pieszego – wybrane zagadnienia z zakresu rekonstrukcji wypadku drogowego*
87. **Ł. Szwejkowski**, *Korupcja – wybrane zagadnienia*
88. **G. Jankowski**, *Etyka zawodowa policjanta w aspekcie wybranych przymiotów osobowych*
89. **M. Zbrzeźny, P. Mroczkowski, D. Kulikowski**, *Kierowanie ruchem drogowym*
90. **K. Mikosza**, *Rola i zadania Policji w zwalczaniu terroryzmu*
91. **R. Socha, M. Karpeta**, *Dziecko jako ofiara przemocy*
92. **D. Cyma-Końska**, *Zatrzymanie osoby jako środek przymusu*
93. **R. Maj**, *Poszukiwanie osób zaginionych oraz postępowanie w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości*
94. **M. Śrubka**, *Karnoprocesowe aspekty zabezpieczania mienia*
95. **M. Lis-Walewska, A. Mańko-Czajka**, *Środki oddziaływania wychowawczego stosowane wobec sprawcy wykroczenia*
96. **B. Krzemiński**, *Resuscytacja krążeniowo-oddechowa (Basic Life Support – BLS)*
97. **A. Pawłowski, J. Pośpiech**, *Podstawy interwencji policyjnych ze szczególnym uwzględnieniem zasad podejmowania czynności wobec osób z zaburzeniami psychicznymi oraz nosicieli wirusa HIV*
98. **K. Zalewski**, *Zdarzenia zakłócające prawidłowy przebieg służby w PDOZ*
99. **G. Perz**, *Wybrane zagadnienia historii Policji*
100. **D. Szymanik**, *Oświecenie nowoczesnych samochodów a bezpieczeństwo jazdy w warunkach nocnych*
101. **G. Winnicki**, *Zacięcia broni palnej krótkiej*

102. **K. Zaranek**, *Oględziny pojazdu jednośladowego na przykładzie motocykla Honda CBX 750*
103. **D. Śledziwski**, *Dowód osobisty – zabezpieczenia stwierdzające autentyczność dokumentu*
104. **I. Bogusz**, *Dokumentacja fotograficzna z oględzin miejsca zdarzenia z uwzględnieniem makrofotografii i fotografii w świetle UV*
105. **W. Nienałtowski, R. Nienałtowski**, *Administracyjno-prawne aspekty wydawania pozwolenia na broń palną*
106. **S. Hołoweńko, Z. Jagielski, R. Szczech**, *Technika kierowania samochodem*
107. **D. Baj, D. Bober, J. Golał**, *Wybrane przestępstwa przeciwko mieniu – w świetle aktualnego orzecznictwa*
108. **G. Perz, L. Dyduch**, *Wybrane akty prawne do realizacji zajęć dydaktycznych z zakresu prewencji szkolenia podstawowego zawodowego (stan prawny na 3.12.2013 r.)*
109. **M. Śrubka**, *Przesłuchanie świadka w procesie karnym*

2014 r.

110. **M. Walczuk, M. Bogusz, I. Bogusz**, *Ślady biologiczne – analiza mechanizmu powstawania plam krwi i możliwości jej wykorzystania w procesie wykrywczym*
111. **M. Łojek, J. Setniewska**, *Wybrane akty wykonawcze z zakresu kontroli ruchu drogowego*
112. **P. Kreczmański, P. Pińczuk**, *Tresura psów służbowych. Szkolenie psów tropiących*
113. **M. Śrubka, B. Waszkiewicz**, *Postępowanie sprawdzające i postępowanie w niezbędnym zakresie (art. 307 i 308 kpk)*
114. **D. Boruszewski, M. Jackowski, S. Hołoweńko**, *Wymagane dokumenty podczas wykonywania przewozu drogowego*
115. **A. Rybicka, K. Winnicka**, *Legitymowanie osób transeksualnych*
116. **L. Dyduch, K. Świerczewski, W. Biedrzycki**, *Użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego przez policjantów*
117. **A. Idzikowski**, *Szkolenie strzeleckie. Bezpieczeństwo – charakterystyka zagadnienia*
118. **A. Mańko-Czajka**, *Postępowanie przyspieszone w sprawach o wykroczenia*
119. **D. Cyma-Końska**, *Zatrzymanie osoby jako środek przymusu (wydanie II)*
120. **K. Bakalarczyk-Burakowska, R. Lewandowski, T. Siemianowski**, *Krajowy System Informatyczny Policji w teorii i praktyce. Ćwiczenia*
121. **S. Klimaszewski**, *Wybrane elementy postępowania w sprawach nieletnich – część I*
122. **M. Śrubka, B. Waszkiewicz**, *Świadek wykroczenia*
123. **S. Ronowicz**, *Fotografia kryminalistyczna. Przewodnik do prac praktycznych*
124. **W. Biedrzycki, K. Świerczewski**, *Charakterystyka funkcjonowania dzielnicowego w Policji*
125. **R. Nienałtowski**, *Wybrane przestępstwa i wykroczenia dotyczące broni palnej i amunicji*
126. **W. Weremko**, *Dokumentacja uzupełniająca z oględzin miejsca zdarzenia. Szkice i plany*
127. **D. Baj, D. Bober, J. Golał**, *Wybrane przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu – w świetle aktualnego orzecznictwa*

2015 r.

128. **M. Śrubka, D. Korolczuk, A. Przybylik**, *Policjant jako oskarżyciel publiczny w sprawach o wykroczenia*
129. **P. Chelber, P. Winnicki**, *Podstawy łączności w Policji*
130. **K. Bakalarczyk-Burakowska, R. Lewandowski, T. Siemianowski**, *Przygotowanie policjanta do wykorzystania przez Policję do robku prawnego Schengen*
131. **M. Śmiałek**, *Subkultury młodzieżowe w Polsce – wybrane zagadnienia*
132. **J. Misiak, J. Golał**, *Karne i administracyjne aspekty wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych. Wpływ wadliwego jakościowo paliwa na środowisko naturalne*
133. **R. Lewandowski, T. Siemianowski**, *Zastrzeżenie dokumentów tożsamości – System Dokumenty Zastrzeżone*

134. **M. Komosiński, A. Pawłowski, C. Suszyński**, *Zasady przyjmowania, przekazywania i zwalniania osób umieszczonych w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia*
135. **R. Rozenek**, *Wideorejestratory PolCam i Videorapid 2. Obsługa urządzeń*
136. **L. Dyduch**, *Bezpieczeństwo w czasie realizacji czynności i działań policyjnych*
137. **I. Bogusz, M. Bogusz**, *Ślady kryminalistyczne – dla słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego*
138. **A. Czekaj, R. Grabski**, *Obserwacja jako metoda pracy operacyjnej (poufne)*
139. **R. Grabski, A. Czekaj**, *Błędy występujące w obserwacji (poufne)*
140. **G. Sadowski, Z. Herbuś**, *Sposoby radzenia sobie ze stresem podczas prowadzenia obserwacji (poufne)*
141. **D. Baj, D. Bober, J. Golał**, *Wybrane przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego w świetle aktualnego orzecznictwa*
142. **R. Rozenek, J. Przasnyski, M. Gemza**, *Kwalifikacja zdarzeń drogowych oraz polecenia i sygnały wydawane przez policjanta na miejscu zdarzenia drogowego*
143. **M. Śrubka**, *Formy popełnienia przestępstwa*
144. **R. Idzikowski**, *Analiza wykroczenia z art. 86 i 87 kw*
145. **J. Golał**, *Wybrane przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości i wiarygodności dokumentów – z przykładami aktualnego orzecznictwa*
146. **M. Jackowski**, *Procedury postępowania policjanta przy wypadku z udziałem pojazdu przewożącego żywe zwierzęta*
147. **D. Cyma-Końska, R. Wójcik**, *Kontrola osobista a przeszukiwanie*
148. **L. Dyduch**, *Znaczenie odprawy do służby prewencyjnej*
149. **A. Twardo**, *Przyjmowanie i pobyt osób doprowadzonych do izb wytrzeźwień*

2016 r.

150. **R. Kobryś, R. Kuchar, J. Kozłowski**, *Zasady ogólne stosowania urządzeń organizacji i bezpieczeństwa ruchu drogowego. Wyciąg z przepisów, wydanie II poprawione*
151. **Ł. Wilczak, W. Kucyk**, *Ogniowy sposób inicjowania wybuchu*
152. **A. Krajewska, D. Baj, R. Wróblewski**, *Immunitet dyplomatyczny – historia, zakres, obowiązywanie na gruncie prawa karnego i prawa wykroczeń*
- 153a. **G. Perz, L. Dyduch**, *Wybrane akty prawne do realizacji zajęć dydaktycznych w zakresie służby prewencyjnej Policji. Część I*
- 153b. **G. Perz, L. Dyduch**, *Wybrane akty prawne do realizacji zajęć dydaktycznych w zakresie służby prewencyjnej Policji. Część II*
154. **A. Twardo**, *Policyjne izby dziecka – zarys problematyki*
155. **K. Świerczewski**, *Wybrane zagadnienia dotyczące zatrzymania osób przez Policję*

2017 r.

156. **K. Bakalarczyk-Burakowska**, *Ochrona praw autorskich materiałów publikowanych w Internecie*
- 157a. **G. Perz, L. Dyduch**, *Wybrane akty prawne do realizacji zajęć dydaktycznych w zakresie służby prewencyjnej Policji. Część I. Wydanie II uzupełnione*
- 157b. **G. Perz, L. Dyduch**, *Wybrane akty prawne do realizacji zajęć dydaktycznych w zakresie służby prewencyjnej Policji. Część II. Wydanie II uzupełnione*
158. **E. Jakimiuk**, *Wybrane akty prawne z zakresu wstępu do prawoznawstwa oraz prawa karnego materialnego i prawa wykroczeń*
159. **E. Jakimiuk**, *Wybrane akty prawne z zakresu przepisów karnych ustaw szczególnych*
160. **L. Dyduch**, *Korzystanie przez policjantów z pomocy określonych prawnie podmiotów podczas wykonywania obowiązków służbowych*
161. **R. Idzikowski**, *Instytucja świadka w procesie karnym*

- 162. E. Jakimiuk**, *Wybrane akty prawne z zakresu prawa karnego procesowego*
- 163. E. Jakimiuk**, *Wybrane akty prawne z zakresu wykonywania poleceń uprawnionych organów oraz udzielania pomocy i asysty*
- 164. E. Jakimiuk**, *Wybrane akty prawne z zakresu procesowego prawa wykroczeń*
- 165. W. Weremko**, *Dowód osobisty „wzór 2015” – zabezpieczenia* (opublikowane tylko w wersji elektronicznej)
- 166. M. Lis-Walewska, J. Golał**, *Wybrane wykroczenia i przestępstwa popełniane na wodach i terenach przyrodnych*
- 167. T. Midro**, *Bezpieczeństwo imprez masowych*

2018 r.

- 168. M. Śmiałek**, *Mediacja w sprawach nieletnich (wybrane zagadnienia)*
- 169. M. Wawryn**, *Doprowadzenie osoby do wytrzeźwienia – uprawnienia i obowiązki policjanta*
- 170. J. Misiak, K. Smolarek**, *Wybrane aspekty instytucji świadka incognito*
- 171. K. Rejmer**, *Urowadzenie dla okupu – rys ogólny i aspekty prawne*
- 172. D. Golicki**, *Budowa i działanie broni palnej długiej. Pytania i odpowiedzi*
- 173. Z. Mikulski**, *Rodzaje i sposoby oznaczeń umożliwiających identyfikację pojazdu*
- 174. E. Jakimiuk**, *Część szczególna materialnego prawa wykroczeń – przewodnik i ćwiczenia*
- 175. L. Dyduch**, *Wybrane aspekty taktyki interwencji policyjnych – cz. I. Bezpieczeństwo*
- 176. R. Nienałtowski**, *Organizacja i zasady funkcjonowania Przyjaznego Pokoju Przesłuchań Dzieci*
- 177. E. Jakimiuk**, *Elementy wstępu do prawoznawstwa oraz część prawa karnego materialnego i prawa wykroczeń – przewodnik i ćwiczenia*
- 178. D. Chęsy, L. Dyduch**, *Żebractwo jako zjawisko patologii społecznej*
- 179. M. Wysocka**, *Ustawowe znamiona wybranych wykroczeń przeciwko mieniu – tablice poglądowe z komentarzem*

2019 r.

- 180. K. Świerczewski**, *Wybrane zagadnienia dotyczące doprowadzeń osób przez Policję – przepisy prawne*
- 181. J. Kuźmiński**, *Współdziałanie patrolu dwuosobowego podczas zatrzymania niebezpiecznej osoby poruszającej się pojazdem. Wybrane przepisy prawne*
- 182. K. Puławska, M. Komosiński**, *Zasadność legitymowania osób*
- 183. M. Lis-Walewska**, *Pouczenie oraz mandat karny jako środki prawne reakcji na wykroczenia*
- 184. C. Suszyński**, *Taktyka realizacji pościgów policyjnych*
- 185. L. Dyduch**, *Wybrane aspekty taktyki interwencji policyjnych*
- 186. J. Golał, D. Baj**, *Wybrane przestępstwa przeciwko życiu. Znamiona oraz aktualne orzecznictwo*
- 187. J. Misiak, K. Smolarek**, *Osoba najbliższa w procesie karnym. Wybrane aspekty*
- 188. M. Bojanowski, M. Śrubka**, *Zabezpieczenie majątkowe i tymczasowe zajęcie mienia ruchomego w postępowaniu przygotowawczym*
- 189. K. Winnicka**, *Postępowanie z osobami znajdującymi się pod wpływem alkoholu*
- 190. E. Ciborowska**, *Wybrane okoliczności wyłączające bezprawność czynu i winę*

2020 r.

- 191. M. Śmiałek**, *Patologie społeczne – Wybrane zagadnienia*
- 192. K. Rosłaniec, K. Franckiewicz** *Nowe uprawnienia Policji. Wybór przepisów*

193. **A. Twardo**, *Obowiązki oraz prawa osoby umieszczonej w PDOZ*
194. **A. Twardo**, *Sprawdzanie osób oraz kontrola pomieszczeń w PDOZ*
195. **A. Twardo**, *Wydarzenia nadzwyczajne w PDOZ – zarys problematyki*
196. **L. Dyduch**, *Wybrane aspekty taktyki interwencji policyjnych – Część III. Realizacja interwencji wobec niektórych kategorii osób*
197. **A. Łopuszyński**, *Poszukiwania osób zaginionych*
198. **K. Lubryczyński**, *Szkolenie psa jako środka przymusu bezpośredniego*
199. **W. Nawrocki**, *Policja w walce z uprawą konopi – Charakterystyka, zastosowanie, prawo, statystyka*
200. **A. Rogowski**, *Funkcjonowanie i wykorzystywanie systemów informatycznych w Policji*
201. **R. Lewandowski**, *Instrukcja użytkowania terminala mobilnego BLUEBIRD EF500R oraz aplikacji SWD KLIENT MOBILNY2*
202. **D. Chodziński**, *Przeszukanie osób, pomieszczeń i rzeczy*
203. **A. Wiśniewski**, *taktyka i techniki interwencji – Zadania praktyczne dla słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego*
205. **W. Biedrzycki**, *Rola i zadania dzielnicowego i kierownika dzielnicowych w Policji*
206. **T. Midro**, *Zasady zachowania się policjantów oraz ich umundurowanie. Wybrane akty normatywne. Część I*

2021 r.

207. **J. Golał, M. Brudnicka**, *Ustawowe znamiona wybranych przestępstw przeciwko mieniu w świetle orzecznictwa sądowego*
208. **D. Chęsy**, *Problematyka dowodzenia w sytuacjach szczególnych – ujęcie policyjne*
209. **M. Wysocka, M. Maliszewski**, *Znaczenie notatki urzędowej w postępowaniu w sprawach o wykroczenia*

ISBN 978-83-66957-09-1